

dernæst til brug for almindeligt forbrugslån – uden at der pålægges yderligere stempelafgift.

For *direkte pantebreve*, herunder skadesløsbreve, i ejerboliger er mulighederne for, at de kan vandre (anvendes stempelfrit i andre retsforhold), ikke umiddelbart til stede. Disse dokumenter foreslås derfor fortsat stemplet til den lave sats (1,5 pct.), hvis det dokumenteres efter nærmere fastsatte regler, at de tjener til sikkerhed for et lån, der udelukkende skal anvendes i låntagerens erhvervsvirksomhed.

Dokumentationen tænkes tilvejebragt ved, at udstederne (pantsætterne) i dokumentet erklærer, at pantebrevet tjener til sikkerhed for et erhvervslån i virksomheden, samtidig med at der gives oplysning om det moms-nr. eller SE-nr., som er tildelt virksomheden. For at sikre disse oplysningers rigtighed kan det som yderligere betingelse for at give adgang til den »lave« stempelafgift overvejes, at pantsætteren får sine oplysninger attesteret af långiver.

Dette vil svare til pengeinstitutternes i dag gældende pligter til bekræftelse af håndpant-sætningserklæringer vedrørende byggelån, jf. lovens § 65, stk. 5, om disse erklæringers stempelfrihed.

Kontrollen med stempeling efter den korrekte stempelsats påhviler først og fremmest stempelmyndighederne og tinglysningskontorerne. En udformning af f.eks. dokumentets forside med udhævelse af erklæringer om og eventuelt bekræftelsen på, at der foreligger pant for erhvervslån, kan gøre det enkelt at konstatere, til hvilken sats der skal stemples. Er der tvivl, eller dokumentet stemplet for lavt, må det anholdes, dvs. tilbageholdes og indsendes til stempelmyndigheden, dvs. statsamtet, indtil tvivlen er afklaret og korrekt stempel er betalt.

Spørgsmål 3:

Ifølge lovforslagets bemærkninger anses en bolig som en ejerbolig, hvis mere end halvdelen af etagearealet benyttes privat. Hvorfor er der anvendt denne definition, og hvad taler for at ændre definitionen af ejerbolig i forhold til den tidligere anvendte definition?

Svar:

Den i lovforslaget anvendte definition på ejerboliger adskiller sig ikke fra, hvad bemærkningerne uddyber herom.

Ejerboliger er: ejendomme til helårsbeboelse, enten til brug for ejeren eller opført med salg for øje, samt fritidshuse.

Ejendomme, der har blandet benyttelse (både privat og erhvervmæssig), anses for ejerboliger, hvis bygningsarealet overvejende er bestemt til ejerens private brug, og den i bemærkningerne anvendte formulering »hvis mere end halvdelen af etagearealet benyttes privat« adskiller sig ikke herfra.

Inden for skattelovgivning anvendes ved blandede ejendomme en grænse på 25 pct., således at en erhvervmæssig benyttelse på 25 pct. eller mere medfører, at der skal foretages en fordeling af ejendomsværdien på den erhvervmæssige og den private del.

Ved stemplingen af dokumenter med pant i ejerboliger har man valgt en definition af ejerboliger i overensstemmelse med realkreditlovgivningens kriterier. Dette hænger bl.a. sammen med, at realkreditinstitutter og pengeinstitutter som långivere og tinglysningskontorerne som kontrolmyndigheder for den korrekte stempeling af pantebreve normalt må antages at være mere fortrolige med realkreditlovens kriterier end med de skattemæssige kriterier.

Spørgsmål 7:

Hvorledes vil ministeren forhindre, at personer bosiddende i Danmark opretter kontoordninger i udlandet, typisk grænselandet syd for den dansk/vesttyske grænse?

Svar:

Efter stempelovens regler er et dokument kun stempelpligtigt, når 1) parterne i det retsforhold, som dokumentet vedrører, er hjemmehørende her i landet eller 2) en af parterne er hjemmehørende her i landet og dokumentet er underskrevet her af en af parterne.

Er den ene part udlænding, kan man derfor undgå at betale stempel ved at lade dokumentet underskrive f.eks. i Vesttyskland.

Ved kontoordninger vil de gældende regler føre til, at den skriftligt oprettede kontoaftale vil blive stempelpligtig, medmindre køberen (kontooveren) rejser ud af landet for at underskrive kontoaftalen og kreditor